

[Henning Philipsen.]

get ikke kunne samle flertal ved støtte fra de liberale partier, hvorefter socialdemokratiets, socialistiske folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget støttede fremskridtspartiets medlemmer af udvalget i deres krav om afgivelse af betænkning over lovforslaget.“

Hvad er det dog for en omgæelse af sandheden, man her præsterer? Sandheden er, at formanden for arbejdsmarkedsudvalget måtte belære fremskridtspartiets medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget om, hvordan folketingets forretningsorden er, når det drejer sig om afgivelse af betænkning — jeg kan se, at hr. Glensgård stadig væk ryster på hovedet — belære dem om, at der skal et flertal til i arbejdsmarkedsudvalget eller et hvilket som helst folketingsudvalg for at kunne afgive betænkning. Mig forekommer dette her at være blasfemi, og jeg vil godt føje til, at fremskridtspartiets medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget kan være mere end lykkelige for, at det ikke var mig, der var formand for arbejdsmarkedsudvalget; så havde man i hvert fald ikke fået lov til at trænere arbejdsmarkedsudvalget i samme omfang, som man har gjort indtil nu.

Det sidste, jeg skal sige, er, at når man så også i sit betækningsudkast, som en begrundelse for den betænkning, man afgiver her, anfører navnet på en bestemt person, nemlig fru Ragnhild Jensen, som gav anledning til spektaklerne på Fyn, så synes jeg, det stempler fremskridtspartiets holdning og udtalelserne om, at man ikke ønsker at ramme Aktuelt eller fagbevægelsen eller andre ting, som værende i direkte strid med sandheden. For hvem er det, man her tager til indtægt? Den, man her tager til indtægt, er en fru Ragnhild Jensen fra Fyn, som i hospitalskonflikten prøvede at køre et fri-løb, optrådte som provokatør over for den organiserede fagbevægelse, optrådte som en provokatør, som gerne vil nyde godt af alt det, som fagbevægelsen har skabt i form af overenskomster om anstændige løn- og arbejdsvilkår, men aldeles ikke vil bidrage hertil. Det karakteriserer fremskridtspartiet mere end noget andet. Men at det er gået galt for fremskridtspartiet i denne sag, fordi man absolut ville have en betækningsafgivelse, understreger efter min opfattelse mere hr. Glensgårds mangel på politisk-taktiske ev-

ner, og det skal han selvfølgelig selv stå til regnskab for, det skylder vi andre ham ikke noget regnskab for. Jeg må måske have lov til at gentage, hvad jeg tidligere har sagt fra denne talerstol: det understreger, hvad jeg også tidligere har sagt, at det er ikke kun på skattebilletten, hr. Glistrup omgiver sig med nuller.

Ninn-Hansen (KF):

Hvis man gennemfører dette lovforslag, vil det betyde, at man lovmæssigt forhindrer faglige organisationer og andre interesseorganisationer i at udgive og finansiere dagblade. Sådan som lovforslaget er formuleret, mener jeg også, at det i visse tilfælde kan ramme retten til at udgive medlemsblade. Sådanne bestemmelser synes vi ikke om. Det forekommer mig at være en indgriben i den almindelige foreningsret.

Da Bertel Dahlgaard for 20 år siden fremsatte et mindre vidtgående lovforslag end dette, gik det konservative folkeparti imod, og vi føler ingen anledning til, fordi hr. Glensgård prøver på at erstatte Bertel Dahlgaard, at ændre standpunkt. Gad vide i øvrigt, hvad Bertel Dahlgaard ville have sagt til den sammenligning.

Derimod vil vi gerne medvirke til en ordning, hvorefter det enkelte medlem af en fagforening eller en anden interesseorganisation kan blive fritaget for at betale til en politisk virksomhed. En sådan meget enkel bestemmelse har vi foreslået under de forhandlinger, der har været ført mellem fire partier, og vi står ved vort tilsagn. Hvis fremskridtspartiet vil trække sit lovforslag tilbage og gå med til, at man gennemfører en bestemmelse, hvorefter den enkelte som medlem af en interesseorganisation altid kan sige, at den politiske virksomhed vil han ikke betale til, er vi parate, og jeg har meget vanskeligt ved at se, hvad forslagsstillerne får ud af at føre lovforslaget frem på denne måde. Det havde selvfølgelig været bedre, hvis man, som vi ønskede det, havde samlet sig om dette enkle forslag.

Det helt afgørende er jo, at vi ophører med den tilstand, vi desværre har i øjeblikket, hvor man kan tvinge folk ind i en forening, fagforening eller anden forening. Efter det konservative folkepartis opfattelse bør et medlemskab være frivilligt. Det vil det også blive, hvis det forslag, som kristeligt folke-